

แนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว
ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*

เคียงฤทัย โคตรอุณิ**

บทคัดย่อ

ปัจจุบันโลกของเราอยู่ในยุคของความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วมาก ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ความเปลี่ยนแปลงที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็วทำให้สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสถานะแวดล้อมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันเกิดการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย กล่าวคือ การมีระบบเศรษฐกิจที่เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีความสลับซับซ้อน มีระบบการแข่งขันและพึ่งพาอาศัยกันต่างประเศ มีการผูกขาดทางการค้า การเอาเปรียบทางการค้า การได้รับข้อมูลข่าวสารทั้งกระแสกดดันทางสังคมด้านต่าง ๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางลบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ในขณะที่สถานการณ์ทางการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้รัฐบาลขาดเสถียรภาพในการบริหาร มีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ไม่เท่าทันสถานการณ์ เกิดปัญหาคอร์รัปชัน การใช้อิทธิพลในทางมิชอบ เป็นต้น

จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น ปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นและทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ คือ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาอาชญากรรมนอกจากเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปแล้วยังเป็นการกระทำ ความผิดที่เป็นกระบวนการทั้งอาชญากรรมภายในประเทศและอาชญากรรมที่ทำความผิดข้ามชาติ สาเหตุที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วส่งผลให้วิถีชีวิตและค่านิยมของคนไทยเปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขกลับกลายเป็นสังคมโลกเสรีทำให้ภูมิคุ้มกันภายในของสังคมอ่อนแอลง (ไพโรจน์ ขุนหมื่น, 2550, หน้า 32)

คำสำคัญ : แนวทาง, การป้องกัน, อาชญากรรม

*บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระเรื่อง แนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

**นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการงานสาธารณะ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

ปัจจุบันโลกของเราอยู่ในยุคของความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วมาก ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ความเปลี่ยนแปลงที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็วทำให้สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสถานะแวดล้อมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันเกิดการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย กล่าวคือ การมีระบบเศรษฐกิจที่เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีความสลับซับซ้อน มีระบบการแข่งขันและพึ่งพากันไปมาต่างประเทศ มีการผูกขาดทางการค้า การเอาเปรียบทางการค้า การได้รับข้อมูลข่าวสารทั้งกระแสกดดันทางสังคมด้านต่าง ๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางลบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ในขณะที่สถานการณ์ทางการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้รัฐบาลขาดเสถียรภาพในการบริหาร มีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ไม่เท่าทันสถานการณ์ เกิดปัญหาคอร์รัปชัน การใช้สิทธิพลในทางมิชอบ เป็นต้น

จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น ปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นและทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับคือ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาอาชญากรรมนอกจากเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นโดยทั่วไปแล้วยังเป็นการกระทำผิดที่เป็นกระบวนการทั้งอาชญากรรมภายในประเทศและอาชญากรรมที่ทำความผิดข้ามชาติ สาเหตุที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วส่งผลให้วิถีชีวิตและค่านิยมของคนไทยเปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขกลับกลายเป็นสังคมโลกเสรีทำให้ภูมิคุ้มกันภายในของสังคมอ่อนแอลง (ไพโรจน์ ชุนหมื่น, 2550, หน้า 32)

ปัญหาอาชญากรรมถือเป็นตัวชี้วัดสถานะของสังคม บ่งบอกถึงความเดือดร้อนหรือความสงบสุขของประชาชน และมีความสำคัญที่สุดของสังคม ปัญหาอาชญากรรมยังอาจเป็นสาเหตุนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ปัญหาสังคม ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านการเมือง ปัญหาด้านความมั่นคงของชาติ เป็นต้น ดังนั้นการป้องกันควบคุมและปราบปรามอาชญากรรมย่อมเป็นภาระหน้าที่ของสังคมโดยรวม มิใช่หน้าที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งโดยเฉพาะ แต่ต้องแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ และที่สำคัญที่สุดต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชน บทบาทหน้าที่ของประชาชนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมีความสัมพันธ์ต่อกัน เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไม่สามารถปฏิบัติภารกิจในการรักษาความสงบเรียบร้อยได้อย่างสมบูรณ์หากปราศจากความร่วมมือจากประชาชน และในทำนองเดียวกันถ้าหากประชาชนประพฤติตนเป็นพลเมืองดี ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคม ปัญหาอาชญากรรมย่อมเกิดขึ้นได้ยาก (ประเสริฐ เมฆมณี, 2549, หน้า 12)

กรณีการเกิดคดีอาชญากรรมกับนักท่องเที่ยวต่างชาติถือเป็นเรื่องน่ากังวลเพราะกระทบไปถึงภาพลักษณ์ประเทศในฐานะที่ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และอาจส่งผลถึงรายได้ของประเทศจากการท่องเที่ยวด้วยโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สรุปลยอดนักท่องเที่ยวต่างชาติปี 2558 ที่ 29.88 ล้านคน เติบโตจากปีก่อนหน้า 20.44% สร้างรายได้เข้าประเทศไทย 1.44 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น 23.39% จากปีก่อนหน้า ในจำนวนนักท่องเที่ยวเกือบ 30 ล้านคนนี้มี 21.2 ล้านคน หรือคิดเป็น 71.20% ที่เป็นนักท่องเที่ยวจากเอเชีย ตามด้วยนักท่องเที่ยวจากยุโรป 5.63 ล้านคน คิดเป็น 18.84% จึงเห็นได้ว่า ทิศทางการเติบโต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษารูปแบบปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถามและดำเนินการเก็บข้อมูล

ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ ที่มีผู้จัดทำและรวบรวมไว้ หรือหน่วยงานต่าง ๆ รวบรวมไว้ เช่น ข้อมูลจากเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต ข้อมูลจากตำราเรียน สื่อและสิ่งพิมพ์ จากหอสมุดมหาวิทยาลัยสถาบันต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและการท่องเที่ยว ที่ประจำอยู่ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการเลือกตัวอย่างโดยกำหนดคุณลักษณะของประชากรที่ต้องการศึกษา (วิโรจน์ ก่อสกุล, 2555, หน้า 37) จึงใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) คือ ข้าราชการตำรวจที่ประจำอยู่สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา จำนวน 2 นาย และข้าราชการตำรวจที่ประจำอยู่สถานีตำรวจท่องเที่ยว 4 กองกำกับการ 2 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว จำนวน 1 นาย

ขอบเขตด้านพื้นที่

เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตด้านเวลา

เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560 – เดือนกุมภาพันธ์ 2561

การทบทวนวรรณกรรม

การป้องกันอาชญากรรม

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2551, หน้า 187-188) ได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า “การป้องกันอาชญากรรมพื้นฐาน” นั้นก่อให้เกิดความสับสนและความยุ่งยากพอสมควร ทั้งนี้เพราะจำนวนคำจำกัดความมีมาก ปัญหาสำคัญที่ถกเถียงกันคือ อย่างไรก็ตามจะเรียกการป้องกันหรือควบคุมหรือแก้ไขปัญหาอาชญากรรมพื้นฐาน โดยทั่วไปแล้วการป้องกันย่อมหมายถึงการดำเนินการใด เพื่อมิให้สิ่งที่จะป้องกันเกิดขึ้น แต่ในเรื่องของการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐานมีปัญหาว่าการลงโทษผู้กระทำความผิดหรือการสงเคราะห์ผู้พ้นโทษเช่นนี้ เป็นการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐานหรือไม่ ซึ่งเป็นการ

ดำเนินการภายหลังจากที่เกิดอาชญากรรมขึ้นแล้ว อีกนัยหนึ่งเป็นการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐานโดยการช่วยเหลือ ยับยั้ง หรือการช่วยมิให้ผู้พ้นโทษกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ในบางกรณีเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความสับสนดังกล่าว จึงมีการหลีกเลี่ยงที่จะกล่าวถึงความหมายหรือคำจำกัดความ โดยหันไปพิจารณาถึงระดับหรือขอบเขตของการป้องกันอาชญากรรมได้ประยุกต์ระดับของการป้องกันของงานสาธารณสุขมาใช้กับการป้องกันอาชญากรรม โดยแบ่งระดับของการป้องกันออกเป็น 3 ระดับ คือ การป้องกันระดับแรก ระดับที่สอง ระดับที่สาม ในการป้องกันระดับแรกในทางสาธารณสุข หมายถึง การป้องกันโรคติดต่อโดยเน้นสุขภาพอนามัย การปลูกฝีฉีดยา การระวังเรื่องน้ำดื่ม น้ำใช้ สำหรับในทางอาชญาวิทยา หมายถึง การปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะของกลุ่มคนที่มีปัญหา การป้องกันในระดับที่สอง เกี่ยวกับการคัดเลือกผู้เริ่มมีอาการป่วยออกจากผู้อื่น ในทางอาชญาวิทยาเน้นที่การแยกเด็กหรือผู้ใหญ่ที่มีแนวโน้มที่จะกระทำผิด หรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ไม่ร้ายแรง เพื่อให้การเอาใจใส่โดยเฉพาะ การป้องกันระดับที่สาม งานสาธารณสุขเน้นในเรื่องการบำบัดรักษาผู้ป่วย ในทางอาชญาวิทยาเน้นในเรื่องการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด เพื่อมิให้กระทำซ้ำอีก นอกจากนี้ได้แบ่งการป้องกันอาชญากรรมพื้นฐานในแง่ของการป้องกันที่สภาพแวดล้อมหรือที่ตัวอาชญากร หรือในแง่ของการป้องกันก่อนที่จะเกิดอาชญากรรม และหลังจากเกิดอาชญากรรมแล้ว นอกจากนี้ยังได้แบ่งในแง่การป้องกันทางตรงกับทางอ้อมในด้านการฝึกอาชีพ การศึกษาการจตุกรมปราบปรามของตำรวจ การคุมประพฤติ และการจำคุก เป็นต้น

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2551, หน้า 190) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมไว้ว่า ในกิจการตำรวจการป้องกันอาชญากรรมถือว่าเป็นเป้าหมายหลักที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นภารกิจของงานตำรวจ นับตั้งแต่สมัยของ เซอร์ โรเบิร์ต พิล (Sir Robert Peel) ผู้ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของการตำรวจยุคใหม่ โดยทฤษฎีและมาตรการป้องกันอาชญากรรมมีการพัฒนามาโดยตลอด การปฏิบัติงานในด้านนี้อยู่ภายใต้อิทธิพลของทฤษฎีที่สำคัญ 3 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Approach)

โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอความช่วยเหลือจากประชาชนโดยตรง โดยให้ความมั่นใจได้ว่า ตำรวจสามารถปฏิบัติงานด้านป้องกันอาชญากรรมได้โดยเอกเทศ ทฤษฎีนี้เกิดขึ้นกลางศตวรรษที่ 19 โดยมีความเชื่อว่า การปรากฏตัวของตำรวจบ่อย ๆ ย่อมมีผลในการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรมมิให้กระทำผิด เพราะเกรงกลัวต่อการจับกุม จึงมุ่งกระจายกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ครอบคลุมทั่วพื้นที่ มีสายตรวจแต่งเครื่องแบบให้เห็นเด่นชัดได้ง่ายและปฏิบัติงานตรวจทันทีโดยสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการลดช่องโอกาสของผู้ที่จะกระทำผิด และตามแนวความคิดนี้จึงทำให้มีความสำคัญกับตำรวจสายตรวจเป็นอันมาก และกำหนดอัตราส่วนของตำรวจต่อประชาชนในจำนวนที่เชื่อว่าพอเพียงกับการรับมือกับปัญหาอาชญากรรม

วิลสัน และ แม็คคาเรน (อ้างใน ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2551, หน้า 191) ศึกษาการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจตามทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย โดยได้กำหนดยุทธวิธีตำรวจขึ้นภายใต้แนวทฤษฎีนี้ เป็นต้นว่าการปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ย่อมจะส่งผลในการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มที่จะประกอบอาชญากรรม เพราะความเกรงกลัวการจับกุม จึงเป็นหลักการในเรื่องของการตรวจท้องที่ การตั้งตู้ยาม การตั้งจุดตรวจ ด่านตรวจ รวมทั้งการจัดยามเฝ้าสถานที่สำคัญ การปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่ ก็ควรจะต้องแต่งเครื่องแบบที่เรียบร้อยทะมัดทะแมงสมบุรณ์แบบยานพาหนะลักษณะเห็น

ได้เด่นชัดเพื่อเป็นการชมขวัญอาชญากร การออกตรวจอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง อันสร้างความมั่นใจให้ชุมชนว่ามีตำรวจอยู่ทั่วและตลอดเวลา สำหรับเครื่องมือที่จะใช้ในการสื่อสารกับประชาชนนั้นจึงมีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียวที่เรียกว่า “การประชาสัมพันธ์” ซึ่งมุ่งหมายในการเสริมสร้างความเข้าใจ มั่นใจ และก่อให้เกิดสาธารณชนมุ่งสนับสนุนต่องานตำรวจ

2. ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations Approach)

ในราวทศวรรษที่ 1920 แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ “ตำรวจชุมชนสัมพันธ์” ได้รับการพัฒนาขึ้น เกิดเป็นทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ โดยมีรากฐานแนวความคิดและผลการวิจัยของนักอาชญาวิทยา กลุ่มซิกคาโก หรือสำนักนิเวศวิทยาอาชญากรรมภายใต้การนำของโรเบิร์ต พาร์ค (Robert Park) ซึ่งทฤษฎีนี้ได้พยายามมุ่งใจให้นักอาชญาวิทยาทั้งหลายเห็นความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมของเมืองที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของอาชญากร ต่อความความคิดเหล่านี้ได้แพร่หลายได้รับความสนใจและรวมตัวกันทำวิจัยในเรื่องนี้อย่างแพร่หลาย จากการศึกษาวิจัยสรุปได้ว่า อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์การตามลักษณะพื้นที่ บริเวณใดที่ขาดระเบียบในสังคม หรือเกิดมลภาวะแตกแยกของกลไกทางสังคมที่มีหน้าที่ค้ำจุนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หรือขาดความร่วมมือร่วมใจ ตลอดจนกำลังใจของสมาชิกในสังคม ก็จะทำให้เกิดอาชญากรรมได้ง่ายและมีสถิติสูงกว่าพื้นที่อื่น จากแนวความคิดนี้เอง ต่อมาได้เกิดแนวความคิดที่เรียกว่า “หมู่บ้านในเมือง” (Urban Village) เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในสังคมโดยจัดสภาพพื้นที่ในชุมชนให้มีลักษณะเอื้ออำนวยต่อการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของคนในชุมชนต่าง ๆ เพื่อลดปัญหาและป้องกันอาชญากรรมได้มากขึ้น

ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ เป็นการจัดสภาพทั่วไปไม่ว่าจะในระดับ เมือง ชุมชน หรือละแวกย่าน ให้มีลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลให้ง่ายต่อการควบคุม และสังเกตตรวจตราไม่ล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล มุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเองและผู้อื่นให้ปลอดภัยจากอาชญากรรมและให้ปรับบทบาทของตำรวจเสียใหม่ โดยทำหน้าที่เป็นผู้วางแผน สนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชน หลักใหญ่ใจความของแนวคิดชุมชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันอาชญากรรม ก็คือการจัดสภาพทั่วไปไม่ว่าในระดับเมือง ชุมชน หรือละแวกบ้าน ในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลง่ายต่อการควบคุม สังเกตตรวจตราโดยไม่ล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล รวมทั้งมุ่งสนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม อย่างไรก็ตามแนวคิดนี้ไม่ได้มองข้ามบทบาทของตำรวจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรม แต่ได้เสนอแนะให้มีการปรับบทบาทใหม่สำหรับตำรวจท้องที่ทั้งหมด ตามแนวคิดนี้ตำรวจจะมีบทบาทเป็นฝ่ายวางแผน สนับสนุนและให้คำปรึกษาแก่ชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม กล่าวคือ ตำรวจตามแนวคิดนี้จะไม่มีส่วนเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการป้องกันอาชญากรรม นอกจากนี้ข้อเสนอที่ตามมาคือ การยกเลิกตรวจสายตรวจที่ได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลานานโดยปริยาย ดังนั้นถ้ามีการประยุกต์ใช้มาตรการและแนวคิดชุมชนสัมพันธ์ได้พยายามแสวงหาคำตอบสำหรับการป้องกันอาชญากรรมย่อมได้รับผลกระทบกระเทือนอย่างมากเนื่องจากต้องศึกษาเพื่อปรับใช้ และกำหนดบทบาทใหม่หมด ซึ่งอาจก่อให้เกิดแรงต้านทานอย่างหนักจากตำรวจระดับปฏิบัติการ อย่างไรก็ตาม แนวคิดชุมชนสัมพันธ์ได้พยายามแสวงหาคำตอบสำหรับการป้องกันอาชญากรรมในปัจจุบัน โดยมุ่งลดช่องว่างและโอกาสของ

การประกอบอาชญากรรมที่เกิดในชุมชน ซึ่งนับว่าได้มีคุณค่ายิ่ง แม้แนวความคิดนี้จะไม่ได้ช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมในแง่ชีวภาคและจิตภาคเพิ่มขึ้นมากก็ตาม

3. ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Theory of Crime Control Through Environmental Design)

ทฤษฎี เป็นการผนวกเอาแนวทฤษฎีที่ 1 และทฤษฎีที่ 2 และเชื่อมโยงทฤษฎีว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมเข้ากับทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์โดยทั่วไปเข้าไว้ด้วยกัน อันเป็นการเชื่อมโยงองค์ความรู้สาขาอาชญาวิทยาให้เข้ากับองค์ความรู้สาขาพฤติกรรมศาสตร์ ด้วยทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ได้ตระหนักถึงปัญหาของอาชญากรรมที่เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อม เพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ พอสรุปได้ คือ

1. มุ่งลดช่องโอกาสสำหรับประกอบอาชญากรรมในสภาพแวดล้อมแต่ไม่ได้ละเลยความสำคัญของตัวบุคคล ซึ่งมีแนวโน้มหรือสำนึกที่จะละเมิดหรือไม่ละเมิดกฎหมาย
2. มีความเพียงพอในการควบคุมอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม
3. มีคุณค่าทางปฏิบัติอยู่ในระดับสูง รวมทั้งส่งเสริมหลักของศีลธรรมและมนุษยธรรม
4. มุ่งสนับสนุนการรวมตัวและสัมพันธ์ภาพระหว่างสุจริตชนในสังคมเพื่อให้เกิดแรงต้านทุจริตชน ซึ่งเป็นกลุ่มน้อย โดยอาศัยวิธีการที่อยู่ภายในกรอบของกฎหมาย
5. กำหนดนิยามของกฎหมายไว้เฉพาะกฎหมายที่ตราขึ้น เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนจำนวนมากที่สุดได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบัญญัติกฎหมายนั้น

สำหรับสาระสำคัญของทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมสรุปแล้วพอพิจารณาได้ 4 ประการ คือ

ประการที่ 1 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนึกไม่ละเมิดกฎหมายกับสภาพแวดล้อมขัดขวางการละเมิดกฎหมาย ก่อให้เกิดพฤติกรรมไม่ละเมิดกฎหมาย

ประการที่ 2 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนึกละเมิดกฎหมายกับสภาพแวดล้อมขัดขวางการละเมิดกฎหมาย ก่อให้เกิดพฤติกรรมพยายามละเมิดกฎหมาย

ประการที่ 3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนึกไม่ละเมิดกฎหมายกับสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการละเมิดกฎหมาย ก่อให้เกิดพฤติกรรมไม่ละเมิดกฎหมายแฝง

ประการที่ 4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนึกละเมิดกฎหมายกับสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการละเมิดกฎหมาย ก่อให้เกิดพฤติกรรมละเมิดกฎหมาย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า ไม่มีปัญหาในด้านนโยบายในการป้องกันและปราบปราม เนื่องจากได้นำนโยบายของรัฐบาลมาปฏิบัติให้สอดคล้องกับแนวทางป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่เป็นอย่างดี โดยเฉพาะในเขตเมืองพัทยา ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่สร้างประโยชน์ต่อประเทศเป็นอย่างมาก เน้นในเรื่องของการควบคุมไม่ให้เกิดอาชญากรรม วางมาตรการป้องกัน รวมทั้งหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อ

ผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญและยังคงมีปัญหาในด้านงบประมาณอยู่บ้าง เช่น งบประมาณสนับสนุนในเรื่องของเทคโนโลยี เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามจับกุมคนร้าย โดยผู้ถูกสัมภาษณ์กล่าวว่า หากรัฐให้การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือที่ทันสมัยในการปฏิบัติหน้าที่ ก็จะส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ การป้องกันการปราบปรามอาชญากรรมและการดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวก็จะสัมฤทธิ์ผล อีกปัญหาหนึ่งคือ การจัดหาเบี้ยเลี้ยงให้อาสาสมัครตำรวจในแต่ละเดือนยังไม่เพียงพอ โดยมีความคิดเห็นว่าหากอาสาสมัครได้รับเบี้ยเลี้ยงเป็นรายเดือน จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ได้มากขึ้น โดยในปัจจุบันเมืองพัทยาได้มีโครงการโรงพักล่าสมัย ซึ่งสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาเป็นหนึ่งใน 3 สถานีตำรวจที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นสถานีนำร่อง ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงยุติธรรม และจากการดำเนินโครงการโรงพักล่าสมัย ก็อาจทำให้เกิดแนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพต่อไปได้

ในส่วนของปัญหาในด้านอัตราค่าจ้างพลมีค่อนข้างมาก เนื่องจากลักษณะงานของสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา แบ่งออกเป็นงานสายตรวจและงานสืบสวน ค่าจ้างพลที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการดูแลความปลอดภัยและการให้บริการประชาชน รวมทั้งการที่มีกำลังพลน้อยยังทำให้เกิดปัญหาต่อการปฏิบัติหน้าที่หนักขึ้นของกำลังพลที่มีอยู่ กล่าวคือ เจ้าหน้าที่ที่ทำงานจะต้องมีวงรอบในการเข้าเวรยามเพื่อปฏิบัติหน้าที่ที่ถี่ขึ้น ส่งผลให้บางครั้งพักผ่อนไม่เพียงพอ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ หากไม่มีความพร้อมทางร่างกายและจิตใจก็จะส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควรด้วย ในส่วนของงานสืบสวนก็มีปัญหาด้านอัตราค่าจ้างพล เนื่องจากอัตราค่าจ้างพลของงานสืบสวนมีไม่เพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณงานที่ต้องรับผิดชอบ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่เมืองพัทยาซึ่งมีปริมาณนักท่องเที่ยวที่หนาแน่น ส่งผลให้มีอัตราการเกิดอาชญากรรมสูงขึ้นด้วยจากหลาย ๆ ปัจจัย ฉะนั้นเมื่ออัตราค่าจ้างพลมีน้อยก็ส่งผลให้การทำงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ปัจจุบันจึงได้มีการจัดหาอาสาสมัครตำรวจเพื่อช่วยสอดส่องดูแลประชาชนและนักท่องเที่ยว รวมทั้งประสานขอกำลังสนับสนุนจากโรงพักใกล้เคียงเพื่อแก้ไขปัญหาด้านอัตราค่าจ้างพลที่ยังคงมีอยู่อย่างจำกัด

แนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านมาตรการภาครัฐ คือ รัฐควรแก้ปัญหาด้านความเป็นอยู่ให้กับประชาชน โดยผู้ถูกสัมภาษณ์กล่าวว่า เมื่อประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี เชื่อว่าคงไม่มีใครอยากออกมาทำอาชญากรรม ปัญหาอาชญากรรมก็จะลดลงไปตามลำดับ อีกทั้งรัฐควรจัดหาค่าจ้างพลให้มีมากขึ้นตามอัตราส่วนจำนวนเจ้าหน้าที่ต่อปริมาณงานที่มีอยู่ รวมทั้งรัฐควรปรับปรุงพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรมให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยด้วย อีกนัยหนึ่งของผู้ถูกสัมภาษณ์มองว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวกับความมั่นคงของชาติ ไม่สามารถควบคู่ไปด้วยกันได้ กล่าวคือ หากรัฐสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ก็จะต้องลดการควบคุมและปราบปรามลง แต่ถ้าหากรัฐสนับสนุนด้านความมั่นคงปลอดภัยเป็นสำคัญ ก็อาจทำให้อัตราการท่องเที่ยวในเมืองพัทยามีทิศทางที่ลดลงได้

ด้านความร่วมมือจากประชาชน คือ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ร่วมมือกับภาครัฐ ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ คอยสอดส่องดูแลและให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านอาชญากรรมในชุมชน ซึ่งการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนเป็นการแก้ปัญหาด้านอัตราค่าจ้างพลที่ไม่เพียงพออีกทางหนึ่งด้วย

ด้านปัญหาอุปสรรค คือ ปัญหาด้านอัตรากำลังพลที่มีอยู่อย่างจำกัด และงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ปัญหาในเรื่องของความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับอาชญากรรม ปัญหาด้านมาตรการการดูแลปัญหาด้านอาชญากรรมยังไม่เด็ดขาดเท่าที่ควรจึงทำให้ผู้ที่กระทำความผิดมากขึ้นเรื่อย ๆ และไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมือง ปัญหาด้านประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานที่จะต้องพัฒนาศักยภาพให้เท่าทันกับปัญหาอาชญากรรมที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านภาพลักษณ์ของประเทศ คือ การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงมาตรการดูแลรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจในความปลอดภัย รวมทั้งประชาสัมพันธ์เรื่องราวดี ๆ ให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบ เช่น คนขับแท็กซี่เก็บเงินคืนเจ้าของ ของหายได้คืน เป็นต้น การจัดระเบียบสำหรับผู้ไร้ที่อยู่ วิถีชีวิตตามชายหาดและพื้นที่ทั่วทั้งพัทยา โดยประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทในการดูแลรักษาภาพลักษณ์ของเมืองพัทยา

ด้านมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว คือควรประชาสัมพันธ์ถึงจุดเด่นและเอกลักษณ์ของเมืองพัทยาให้นักท่องเที่ยวทราบประชาสัมพันธ์ถึงการดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ให้นักท่องเที่ยวทราบ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับด้านความปลอดภัยและการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ ประชาสัมพันธ์จุดเด่นของเมืองพัทยา สถานที่สำคัญ เทศกาลสำคัญ รวมทั้งสอดแทรกความเชื่อมั่นเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ด้านนายทุน/ผู้ประกอบการ คือควรให้ความสำคัญในด้านการให้บริการ รวมถึงการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของลูกจ้างพนักงานของกิจการนั้นๆ ผู้ประกอบการทุกสถานที่ควรให้ความสำคัญในความปลอดภัยกับนักท่องเที่ยวทุกเชื้อชาติ/ศาสนา ติดป้ายคอยระวังและมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจสอบดูแลให้ความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง ให้ความร่วมมือสนองนโยบายภาครัฐอย่างเต็มที่ มีการเอาใจใส่ดูแลนักท่องเที่ยว ไม่เอาใจเอาเปรียบ เพราะนายทุนและผู้ประกอบการก็มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเป็นอย่างมาก

อภิปรายผลการศึกษา

ปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

จากการศึกษาปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า ไม่มีปัญหาในด้านนโยบายในการป้องกันและปราบปราม แต่ยังคงมีปัญหาในด้านงบประมาณอยู่บ้าง เช่น งบประมาณสนับสนุนในเรื่องของเทคโนโลยี เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามจับกุมคนร้าย โดยในปัจจุบันเมืองพัทยาได้มีโครงการโรงพักล้ำสมัย ซึ่งสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยาเป็นหนึ่งใน 3 สถานีตำรวจที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นสถานีนำร่อง ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงยุติธรรม และจากการดำเนินโครงการโรงพักล้ำสมัย ก็อาจทำให้เกิดแนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพต่อไปได้ ในส่วนของปัญหาในด้านอัตรากำลังพลมีค่อนข้างมาก ปัจจุบันจึงได้มีการจัดหา

อาสาสมัครตำรวจเพื่อช่วยสอดส่องดูแลประชาชนและนักท่องเที่ยว รวมทั้งประสานขอกำลังสนับสนุนจากโรงพักใกล้เคียงเพื่อแก้ไขปัญหาด้านอัตรากำลังพลที่ยังคงมีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดการบริหารและการบริหารจัดการของวิรัช นิภาวรรณ (2545) ที่กล่าวว่าการบริหารจัดการที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพจะต้องได้รับการสนับสนุนในด้านงบประมาณ บุคลากรเป็นสำคัญ จึงจะสามารถขับเคลื่อนแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างราบรื่น

แนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

แนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านมาตรการภาครัฐ คือ ภาครัฐควรแก้ปัญหาด้านความเป็นอยู่ให้กับประชาชน ภาครัฐควรปรับปรุงพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรมให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยด้วย การส่งเสริมการท่องเที่ยวกับความมั่นคงของชาติ ไม่สามารถควบคู่ไปด้วยกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดการป้องกันอาชญากรรมของ ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2551) ที่กล่าวว่า การป้องกันปัญหาอาชญากรรมเป็นหน้าที่ของรัฐโดยตรง ในส่วนของด้านความร่วมมือจากประชาชน คือ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ร่วมมือกับภาครัฐ ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ คอยสอดส่องดูแลและให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านอาชญากรรมในชุมชน ซึ่งการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนเป็นการแก้ปัญหาด้านอัตรากำลังพลที่ไม่เพียงพออีกทางหนึ่งด้วย สอดคล้องกับ ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2551) ที่กล่าวว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมเป็นอย่างมากโดยสามารถลดช่องโอกาสอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นได้ โดยทั่วไปมักจะประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ สองประการ คือ มูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิด และช่องโอกาสในการกระทำความผิด ในส่วนที่เกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือตัวอาชญากรรม ส่วนช่องโอกาสนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมทั้งในส่วนที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม ที่มีส่วนสัมพันธ์กับการสนับสนุนหรือยับยั้งการประกอบอาชญากรรม สำหรับด้านปัญหาอุปสรรค คือ ปัญหาด้านอัตรากำลังพลที่มีอยู่อย่างจำกัด และงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ปัญหาในเรื่องของความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับอาชญากรรม ปัญหาด้านมาตรการการดูแลปัญหาด้านอาชญากรรมยังไม่เด็ดขาดเท่าที่ควรจึงทำให้มีผู้ที่กระทำความผิดมากขึ้นเรื่อย ๆ และไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมือง ปัญหาด้านประสิทธิภาพของปฏิบัติงานที่จะต้องพัฒนาศักยภาพให้เท่าทันกับปัญหาอาชญากรรมที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายของ ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2551) ที่กล่าวว่า การปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรมจะต้องมีการปรากฏตัวของตำรวจบ่อย ๆ จะทำให้เกิดการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรมมิให้กระทำความผิด เพราะเกรงกลัวต่อการจับกุม จึงจะต้องมุ่งกระจายกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ครอบคลุมทั่วพื้นที่ มีสายตรวจแต่งเครื่องแบบให้เห็นเด่นชัดได้ง่ายและปฏิบัติงานตรวจค้นที่โดยสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการลดช่องโอกาสของผู้ที่จะกระทำความผิด และตามแนวความคิดนี้จึงทำให้มีความสำคัญกับตำรวจสายตรวจเป็นอันมาก และกำหนดอัตราส่วนของตำรวจต่อประชาชนในจำนวนที่เชื่อว่าพอเพียงกับการรับมือกับปัญหาอาชญากรรม

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ด้านภาพลักษณ์ของประเทศ คือ การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงมาตรการดูแลรักษาความปลอดภัยต่างๆ เพื่อสร้างความมั่นใจในความปลอดภัย รวมทั้งประชาสัมพันธ์เรื่องราวดี ๆ ให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบ เช่น คนขับแท็กซี่เก็บเงินคืนเจ้าของ ของหายได้คืน เป็นต้น การจัดระเบียบสำหรับผู้ไร้ที่อยู่ วิกัลจรีตตามชายหาดและพื้นที่ทั่วทั้งพัทยา โดยประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทในการดูแลรักษาภาพลักษณ์ของเมืองพัทยา สอดคล้องกับแนวคิดด้านความต้องการการท่องเที่ยวของมาส์โลว์ที่กล่าวว่า ความต้องการทางกายที่ต้องการผ่อนคลายด้วยการพักผ่อน หรือหลีกเลี่ยงความจำเจ และแสวงหาความตื่นเต้นเร้าใจในชีวิต ความต้องการความปลอดภัยในขณะเดินทางท่องเที่ยว ความต้องการทางสังคม โดยการปฏิสัมพันธ์หรือพบปะเพื่อนใหม่ในขณะเดินทางท่องเที่ยว ความต้องการการพัฒนาคุณค่าของตนเองด้วยการเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณีของประเทศหรือท้องถิ่นต่าง ๆ ในส่วนของด้านมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว คือควรประชาสัมพันธ์ถึงจุดเด่นและเอกลักษณ์ของเมืองพัทยาให้นักท่องเที่ยวทราบประชาสัมพันธ์ถึงการดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ให้นักท่องเที่ยวทราบ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับด้านความปลอดภัยและการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ ประชาสัมพันธ์จุดเด่นของเมืองพัทยา สถานที่สำคัญ เทศกาลสำคัญ รวมทั้งสอดแทรกความเชื่อมั่นเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สอดคล้องกับงานวิจัยของจิระพรรณ แก่นศึกษา (2547) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวจะได้รับการสนับสนุนจากความเชื่อมั่นในมาตรการรักษาความปลอดภัย ความสวยงามของสถานที่ สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย สำหรับด้านนายทุน/ผู้ประกอบการ คือควรให้ความสำคัญในด้านการให้บริการ รวมถึงการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของลูกจ้างพนักงานของกิจการนั้นๆ ควรให้ความสำคัญในความปลอดภัยกับนักท่องเที่ยวทุกเชื้อชาติ/ศาสนา ให้ความร่วมมือสนองนโยบายภาครัฐอย่างเต็มที่ มีการเอาใจใส่ดูแลนักท่องเที่ยว ไม่เอาर्डเอาเปรียบ เพราะนายทุนและผู้ประกอบการก็มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอารยา วรรณประเสริฐ ที่กล่าวว่าภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จะต้องเน้นในเรื่องการเปิดรับข่าวสารฯ และความสามารถในการจูงใจนักท่องเที่ยวของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

กล่าวโดยสรุปแนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นสิ่งสำคัญต่อภาพลักษณ์ การค้า และเศรษฐกิจของประเทศ เมืองพัทยาก็ถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในอันดับต้น ๆ ที่ชาวต่างชาตินิยมมาพักผ่อน ด้วยบรรยากาศของชายหาดที่สวยงาม ทอดยาวจนสุดสายตา ไม่ว่าจะเป็นหาดจอมเทียน หาดพัทยา หาดวอมาตย์ และเกาะล้าน ที่มีหาดทรายขาวสะอาด น้ำใส เหมาะแก่การว่ายน้ำ หรือจะไหว้พระ สูดอากาศบริสุทธิ์ ชมวิวมุมสูงบนเขา ในส่วนของค่าครองชีพในเมืองพัทยาก็ถือว่าราคาไม่สูง หากเทียบกับประเทศอื่น อาหารการกินก็หาง่าย พัทยามีร้านอาหารมากมาย ทั้งอาหารทะเล อาหารไทย อาหารของประเทศต่าง ๆ หรือจะเป็นขนมพื้นบ้าน ท้องถิ่น ซึ่งหาซื้อง่ายและมีจำนวนร้านค้าให้เลือกเยอะ มีขายตลอด 24 ชั่วโมง มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก รวดเร็ว มีความเจริญทางด้าน

เทคโนโลยี ด้านการติดต่อสื่อสาร อีกทั้งยังเป็นเมืองที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ สะดวกต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยว สามารถลงเครื่องที่สุวรรณภูมิแล้วนั่งแท็กซี่ต่อไปพัทยาได้ทันที

นับว่าการท่องเที่ยวมีความสำคัญมากต่อระบบเศรษฐกิจ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ด้วยความเจริญและความสวยงามในทุก ๆ ด้านของเมืองพัทยา จึงเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาสัมผัสกลิ่นไอทะเล และอากาศอันอบอุ่นของประเทศไทย ซึ่งเราไม่สามารถคาดการณ์นักท่องเที่ยวได้จากนิสัยใจคอว่าเป็นคนดีหรือไม่ดี บางครั้งก็อาจเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงต่าง ๆ ขึ้น จากนักท่องเที่ยวด้วยกันเอง หรือจากการทะเลาะวิวาทกับคนในพื้นที่ สิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการท่องเที่ยว การหามาตรการแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่เมืองพัทยา เป็นหน้าที่หลักของภาครัฐในการกำหนดนโยบายและให้ทุกฝ่ายนำไปปฏิบัติ แต่ทั้งนี้ก็ต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชน ผู้ประกอบการ อาสาสมัครต่าง ๆ ในชุมชน เพื่อบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้นให้ลดน้อยลงหรือหมดไปมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาแนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาดังนี้

1. ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงมาตรการดูแลรักษาความปลอดภัยต่างๆ เพื่อสร้างความมั่นใจในความปลอดภัย
2. ควรประชาสัมพันธ์เรื่องราวดี ๆ ให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบ เช่น คนขับแท็กซี่เก็บเงินคืนเจ้าของ ของหายได้คืน เป็นต้น
3. ควรจัดระเบียบสำหรับผู้ไร้ที่อยู่ วิกลจริต ตามชายหาดและพื้นที่ทั่วทั้งพัทยา โดยประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทในการดูแลรักษาภาพลักษณ์ของเมืองพัทยา
4. ควรประชาสัมพันธ์ถึงจุดเด่นและเอกลักษณ์ของเมืองพัทยาให้นักท่องเที่ยวทราบ
5. ควรนำเทคโนโลยีมาช่วยในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ ประชาสัมพันธ์จุดเด่นของเมืองพัทยา สถานที่สำคัญ เทศกาลสำคัญ รวมทั้งสอดแทรกความเชื่อมั่นเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
6. ผู้ประกอบการในพื้นที่ควรให้ความสำคัญในการให้บริการ รวมถึงการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของลูกจ้างพนักงานของกิจการนั้นๆ
7. ผู้ประกอบการทุกสถานที่ควรให้ความสำคัญในความปลอดภัยกับนักท่องเที่ยวทุกเชื้อชาติ/ศาสนา ติดป้ายคอยระวังและมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจสอบดูแลให้ความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง
8. ผู้ประกอบการควรให้ความร่วมมือสนองนโยบายภาครัฐอย่างเต็มที่ มีการเอาใจใส่ดูแลนักท่องเที่ยว ไม่เอาर्डเอาเปรียบ เพราะนายทุนและผู้ประกอบการก็มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในเมืองพัทยาเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี กับพื้นที่การท่องเที่ยวในลักษณะเดียวกัน เช่น ภูเก็ต สมุย เพื่อแลกเปลี่ยนและประสานความร่วมมือระหว่างกัน
2. ควรศึกษาแนวทางการป้องกันปัญหาอาชญากรรมเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เชิงปริมาณเพิ่มเติม เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ของเมืองพัทยา

บรรณานุกรม

- คมชัดลึก. (2559). ป้องกันกระทบท่องเที่ยว. ค้นเมื่อ 30 มกราคม 2561, จาก <http://www.komchadluek.net/news/politic/223473>
- จีระพรรณ แก่นศึกษา. (2547). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัยพร พานิชช้อย. (2549). ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชาคริต ถิ่นจันทร์. (2550). ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตท้องที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ติน ปรัชญพฤทธิ์. (2535). ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ตุ้ย ชุมสาย และณิพัทธ์ พรหมโยธี. (2521). ปฐมบทแห่งวิชาการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ไทพีศรีนิวัต ภัคติกุล. (2548). แต่ความยุติธรรมซึ่งไม่มีในโลก. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, โครงการตำราคณะสังคมศาสตร์.
- ไทยรัฐ. (2561). ค้นเมื่อ 17 มกราคม 2561, จาก <http://www.thairath.co.th/content/230057>
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). องค์การและการบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญทัน ดอกไธสง. (2537). การจัดองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- บุษบา สุธีธร และภัสวาลี นิติเกษตรสุนทร. (2541). เจตคติและความประทับใจของชาวต่างประเทศที่ไดมาเยี่ยมประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- ประกาศิต ทองเจือเพชร. (2544). ปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวอเมริกา. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประเสริฐ เมฆมณี. (2549). ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพฯ: พิธีการ.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2550). การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: ทฤษฎีและมาตรการ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2551). *อาชญากรรมพื้นฐานกับกระบวนการยุติธรรม*. กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พยอม ธรรมบุตร. (2549). *เอกสารประกอบการเรียนการสอนเรื่องหลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพบุลย์ ช่างเรียน. (2532). *วัฒนธรรมการบริหาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วรรณมน จันทิษฐ์. (2552). *พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยศึกษา กรณีตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วิกิพีเดีย (2561). *อาชญากรรมในประเทศไทย*. 16 มกราคม 2561, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%8D%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2>
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2545). *การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น: สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2548). *การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2514). *การบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกษม-สุวรรณ.
- สิทธิศักดิ์ พันธุ์พิชญานนท์. (2550). *สภาพปัญหาและวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของชุมชน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. การศึกษาอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- อนันต์ เกตุวงศ์. (2523). *การบริหารการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย-ธรรมศาสตร์.
- อารยา วรรณประเสริฐ. (2542). *ภาพลักษณ์ประเทศไทยในสายตานักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Collier, A. & Harraway, S. (1997). *Principles of Tourism*. Auckland: Longman.
- Davidson, R. (1995). *Tourism* (2nd ed.) Essex: Longman.
- Gee, C, Makens, J & Choy, D. (1984). *The Travel Industry*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Healy, A. by Hagan, Frank E. (1989). *Introduction to Criminology: Theories, Methods and Criminal Behavior II*. Chicago: Nelson-Hall.
- Holloway, J. C. (1983). *The Business of Tourism*. London: Pitman.
- Pond, K. L. (1993). *The Professional Guide: Dynamics of Tour Guiding*. USA, New Jersey: Prentice-Hall.
- Tappan, Paul J. (1960). *Psychology of Crime Problem*. New York: The Macmillan Company.

